

חומת עזת'ב'נ'

||| יו"ל ע"י חברי הנהלת העדה החרדית ||| גליון י' פר' משפטים תשפ"ד ||| פקס: 077-4448435 |||

בשער החומה ||| דבר הגליון

ה הוא הסתובב הלוך ושוב בחדרו, כולו נסער ושקוע בהרהורים נוגים, שלל העיטורים שכיסו את כתפותיו לא היה בהם להשפיע על מצב רוחו, ניכר האדיר, עמד עתה על כף המאזניים שהתנדנד בחזקה, והאפיל היה בעליל כי אותו דף שהוא מחזיק בידו גרם לו לסערת הרוח.

קשה היה לזהות בו באותה שעה את הגנרל האביר עתיר הנצחונות המזהירים.

כל עברו המפואר - בו הספיק להוכיח גבורות מופלאות בשדות הקרב הרבות, אותן ניהל ביד רמה עברו ממלכת הקיסר האדיר, עמד עתה על כף המאזניים שהתנדנד בחזקה, והאפיל על עתידו.

דכאונו נשקף היטב מפניו והיאוש ניבט ממנו בבירור.

הידיעות המחרדות שהגיעו אליו זה עתה באמצעות מברק בהול שנשלח אליו היישר משדה הקרב, בו התבשר על מפלה מוחצת של צבא הקיסר הנופל חללים לפני האויב העיקש - כשבסופו של המברק הוא מתבקש לאשר כניעה חד-צדדית, איימו להכריעו.

- - -

יועצו המסור, איש אמונו ויד ימינו שישב לצידו, הביט בו בדאגה, הוא היה מהורהר וחיפש את המילים המתאימות, תוך שהוא ממתין לרגע של הפוגה מההליכה הסהרורית לאורך החדר.

והנה הגנרל עוצר, ומעיף מבט תוהה, אבוד, אל יועצו כשהוא מצפה למוצא פיו, "מה אתה אומר?" - סינן בשפתיים קמוצות.

היועץ הפיקח לכסן את מבטו אל עבר אדונו המובס, ואמר לו: "חדשות קשות פי כמה לי אליך - אדוני הגנרל...!"

חיוורונו של הגנרל העמיק, "כלומר???"

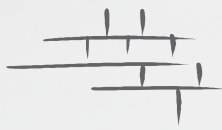
"האויב הצליח לא רק להכריע את שדה הקרב, הוא הצליח גם לדכא את רוחו ולרפות את ידיי של הגנרל האביר...!"

הגנרל שקלט את ה'מסר' הזדקף מיד, נענע את גבו וראשו כמתנער מ'עיריפול החושים' שעבר עליו, ובטון נחוש ותקיף כהרגלו ענה: "ידיעה שקרית היא זו, את רוחי הוא לא הצליח ולעולם לא יצליח לשבור...!"

"אם כן, גם הידיעה הקודמת, הרשומה במברק, גם כן אינה נכונה!" קבע היועץ.

ברוח חדשה התיישב הגנרל עם סגל יועציו ותכנן את מהלכיו מחדש, ובכוחות רעניים הסתער על שדה הקרב.

המשך בעמוד ג'

מן החומה ולפנים |||

דברי הספר שנאמרו ע"י אחד מבני המשפחה
המשפיע הגה"ח ר' שמעון צבי שפירא שליט"א
במעמד הלוויה של הבחור שמואל חיים מאיר ווייצנהדלר ע"ה
בהשתתפות המוני יקירי קרתא דשופריא ע"פ כיכר השבת

עתה, אין אנו יודעים חשבונות שמים ואין יודעים בשל מי הרע הזה, אך מאמינים בני מאמינים אנו והתוה"ק לימדה אותנו במצבים כאלו לפשפש כ"א במעשיו במה צריך לתקן.

כאן במצב זו שאנו נמצאים, כאשר הורגש בכל מקום האמונה הטהורה של כלל ישראל, עלינו להתחזק מכאן והלאה באמונה שלימה, בכל לבבך ובכל נפשך, בפרט כאשר עומדים בעקבתא דמשיחא שידוע שמבול של כפירות ירד לעולם בעת הזו, וידוע דברי רביה"ק זיע"א בשיחות הר"ן כי בעקבתא דמשיחא תתגבר הכפירה אשר אנשים הלבושים בשמונה בגדים יהיו לקוים בכפירה רח"ל, אפשר להתפלל ג"פ ביום וללכת ככולל אך בלב להיות כופר מכל הספרים החיצוניים הקיימים כהיום וכן כלים הטמאים המביאים לידי מינות וכפירה כדור ההפגלה רח"ל.

בעת כזאת כאשר מצד אחד נתרסקה כליל ה"כוחי ועוצם ידי" שלהם, ומאידך מנסים הם להפגין כלפי חוצות כאילו להגן בכוחי ועוצם ידי שלהם ועלולים ח"ו לחזור לתוך מחשבת מינות ואפיקורסות מעבור"ז הצינוי שלהם.

לכן כאן המקום להתעורר בענין האמונה, כאשר ראינו בחוש כי שום השתדלות ושום עסקן יכול להעיד כי בשלו נתבטלה הגזירה, וכ"ש וכ"ש ע"י ה"שלוחי דרבנן" כלשונם שלהם, אלא רק ע"י צעקת בני"י להשי"ת, באמונה ובטחון כי אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, וכן צעקות תשב"ד והאמהות וכל כלל ישראל היא שעמדה לנו בעת הצרה הקשה זו, כאשר מי שנכח בביהמ"ש הצינוי ראה בחוש כי עפ"י דרך הטבע אין סיכוי שלא ינוולו את המת רח"ל.

וכן יש להתבונן עוד, כאשר כאן באי" נמצאים במצב שכאילו צבאם הטמא מנסים להגן על המדינה שלהם,

המשך בעמוד הבא

רוכב ערבות שש ושמה בבוא אליו נפש נקי וצדיק, או! נהפך לאבל מחולינו... מתכוננים לחגוג את הבר המצוה עם כ"כ הרבה הכנות שא"א לתארן, כמה ימים, שבועות וחדשים, והוצאות כספיות, עם כ"כ ערגה, צפיה ושמחה לקראת הבר מצוה, אך שוד ושבר כשמגיעים לבר מצוה ונתהפך לאבל מחולינו, כאשר כבר בעת חגיגת הבר מצוה לא חש בטוב עד שלדאבונינו יצתה נשמתו.

אוי נפש נקי וצדיק, כל מכיריו, החברים וכל הסובבים אותו מעידים שמדובר כאן באמת בנפש נקי וצדיק שאין לשערו.

עומדים אנו בעת הלוויה, ידוע מה שמבואר בשו"ע שבעת יציאת נשמה של כל אחד מירשאל, על העומדים שם לקרוע קריעה כס"ת שנשרף, כ"ש כשמדובר ב"נפש נקי וצדיק".

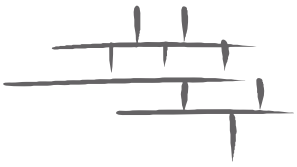
ענין קדושת ספר תורה מבואר בחז"ל כמה טיפשיאי הני בבלאי שקמים מקמי ס"ת ואינם קמים מקמי צורבא מרבנן. קדושת ס"ת א"א לשערו ואינו ענין גשמי שאפשר למשמש, אך גילין הן הכתובים באותיות קדושות שמקבל קדושה שאין לשערו ולתארו ובצורה זו הנחילנו השי"ת, אך תלמיד חכם העוסק בתומ"צ נעשה כל כולו חטיבה דקדושה ונעשה ממש כספר תורה, ולכן כאן כשמדובר בנפש נקי וצדיק שעסק בתוה"ק ובתפילה הרי זו ממש כס"ת ודינו כס"ת שנשרף.

בימים האחרונים להטו הרוחות במערכה קדושה וקידוש שם שמים עצום שכבר לא נראה הרבה זמן, נתגלגל ע"י הנער שעל ידו נתקדש שם שמים עצום באופן נורא.

אך א"א להתעלם, ועלינו להתבונן על מה עשה ד' ככה. קשה להבין מהו הגזירה הנוראה שנגזר עלינו

מן החומה ולפנים ||| טור דעה

המשך <<<

דברו כאן שבעת ההפגנה היו מחזות נוראים של אברכים, ר' עמרם'ס ששכבו תחת רגלי האוטובוסים ותחת פרסות הסוסים, מי שהכיר את ר' עמרם וכל החבריא קדישא, ידע שכל כולם היה להבת אש של אהבת ישראל, ומתוך האהבה עצומה דאגו שלא יכשלו ישראל בחטאים, שרק זו היא נח"ר לאבינו שבשמים.

כשמלווים את הנער הצעיר שמעולם לא הרים קולו, אך בעת מיתתו נודעוה העולם וקולו נשמעו למרחקים אדירים בקידוש שם שמים עצום כזה שכבר לא נראו רבות בשנים, בוודאי שמדובר בנשמה גבוהה כ"כ שזכתה לזו.

יעזור הש"ת ויהיה למליץ יושר עבור הוריו השכולים שיחי', עבור אחיו ואחותיו, עבור חבריו וכל סביביו, ולכל כלל ישראל, ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולינו, ותחזינה עינינו בשוכן לציון ברחמים אמן ואמן.

אלפי בני" יצאו מכל רחבי הארץ בלהבת אש עם כוחות הנפש עצומים במ-ס-ר-ר-ו-ת-נ-פ-ש ממש פשוטו כמשמעו עבור אהבת ישראל וכבוד שמים, וכמבואר בזוה"ק שאהבת השם וישראל והתורה חד הוא, ומי שיגיד לכם שיש לו רק אהבת ישראל ללא השם או התורה הוא אהבת אינטרסים ולא אהבת ישראל.

אין אנו יודעים חשבונות שמים, כ"א צריך לתקן ולפשפש במעשיו להתעורר בתשובה ולזעוק אל השי"ת על הגוירות הנוראות המתרבים לאחרונה רח"ל, אבל מכאן נצא בחיזוק עצום באהבת ישראל רוחני, האמת שכהיום יש הרבה אהבת ישראל באנשים המחלקים מזון ושתייה או קופות הצדקה שהתרבו מאד לאחרונה, אבל העיקר הוא אהבת ישראל ברוחניות לדאוג באמת ברוחניות של חבריו מתוך האהבת ישראל, לעורר חבריו שיש להם הכלים הטמאים הגזולים את העוה"ב עם העוה"ו שלהם, וכדו' וכדו'.

ויש אנשים שגוברת בליבם בימים אלו ה"אהבת ישראל" שלהם כלפי הצבא הטמא וכדו', אבל כאן ביומיים האחרונים ראינו בחוש מהו ה"אהבת ישראל" אמיתית כאשר אלפי בני ישראל, צעירים זקנים ונשואים פנים נתנו גוים למכים ולחיייהם למורטים עבור נער צעיר שרוב אנשים לא מכירים כלל את הבחור, המשפחה וכדו', אך האהבת ישראל האמיתית שלהם נתלהבה בלהבת אש למסור נפשם פשוטם כמשמעם עבור כבוד שמו יתברך. איתא בזוה"ק אית דפרע בגופיה ואית דפרע בממונא, יש לציין לשבח העסקנים המסורים שלא חסכו מהומה מהונם והווילו דמים תרתי משמע עבור מערכה גורלית זו.

אבל אית דפרע בגופיה שהיה כאן, כמבואר בגמ' אלמלא נגדוהו לחנניא מישאל ועוריה וכו', במדריגה גדולה כ"כ שהיה כאן מראות של "נגדוהו", שכבר לא נראו זמן רב.

בשער החומה ||| המשך

|||

הבה אחים, בל נשכח. רחמיו של אבינו שבשמים על בנו רחומו - בחור צעיר ששבק לן חיים בדמי ימיו, אינה פחותה משלנו, יכלתו וכוחו אינם מוגבלים. אין מי שיכול לנקוף באצבעו אלמלא יתן לו הקב"ה את כחו.

אם כן איפוא, רצונו מאתנו, שנלחום למען כבודו, שנוכיח לו נאמנות, שנוכיח את עמידתנו התקיפה למען כבוד מתי ישראל, שנשליך את נפשינו וגופינו מנגד, למכות מאסרים ועינויים בעבור כבוד שמו הגדול.

בל נתבלבל מנצחונות, מהשיגים, מהפלאות גבורות שבדה הקרב.

גבורתינו היא עד כמה מוכנים אנו לספוג ולסבול למען כבוד שמו הגדול.

וסיומם המעודד של שני פרשיות זממת ניתוחי המתים שלא צלחו - לאחרונה.

ושחרורו המפתיע של אסיר הציון מרמת ב"ש ד' - שנמק בכלא משך שבוע ימים בעלילות שפילות מתוך רצון להכניע ולדכא את רוחם האיתנה של התושבים - ממש באותם רגעים של שחרור הנפטר לקבורה ביום ד' העל"ט, כששני הבשורות מגיעות יחד באותה שעה.

מלמדים אתנו דבר וחצי דבר, על הנהגת הבוי"ת את עולמו.

"כי לא יטוש ה' את עמו..."

ואנו נלמד מכך, כי ברגעים הקשים והדחוקים, בעיצומם של התגברות כוחות הרע, "בשוא גליו".

לא נאבד עשתונות, לא נרפה ידינו ולא ניתן ליאוש לאכול בנו.

נתאזר בחיזוק ואמונה תמימה על אבינו שבשמים, אשר "לא יעזוב את חסידיו לעולם נשמרו, וזרע רשעים נכרת" (תהילים לז)

השופל הודש ונרמס ע"י פרש מבוהל, במחאתו על ניוול המת שהתקיימה בימים אלו ודרך אגב - נא להזכיר את שמו לתפילה, הרב נח בן מאטל לרפו"ש במהרה ברמ"ח איבריו ושס"ה גידי בתושח"י, שפצע את מוחו למען כבוד שמו ית' - כפשוטו.

כותב הטורים זכה להיות נוכח כאשר חיות הטרף שלוחי השלטון הסתערו לתוך המוחים באלות גומי והצליפו בו על ימין ועל שמאל, עמד אחד מהמוחים וממש התחנן אליהם, תנו לי מכה אחת! תנו לי! אני רוצה לזכות!... וזהו חזון נפרץ בעליל.

ועוד מחזה משובב לב, כאשר מכוונת הבואש סובבה בחוצות, כשמטבע הדברים רוב הציבור משתדל למצוא מחסה, התיישבו להם דייקא אז קבוצת אברכים בידיים פרושות בתחינה, לקבל עוד מטח, ועוד מטח... אה! אשרכים ישראל!

ושכינה הק' מה אומרת - חזו חזו בני חביבי!...

אה! כמה המתקת הדינים, כמה ביטול גזירות, כמה ישועות ונשפעות, כמה נחת רוח לפני אבינו שבשמים, כמה שמחה לפני אבותינו ורבותינו שמסרו נפשם על קדושת ה' בדורות הקדומים - שרואים את צאצאיהם הולכים נאמנה בנתיבותיהם, בגאון ועוז.

אם כן איפוא במה יאיימו על יראי ה'?

ב'מוסרים'...

ביאוש וברפיון ידיים!

הבה נהיה פקחים, בל נתפתה למידע השקרי שנשלח לעברינו, ברור שיש מי שמעוניין מאוד לפטם אותנו בידיעות מחלישות דעת מעין אלו.

"רפיון ידיים", "יאוש", אלו הם מילות המפתח להצלחת השטן.

בל ניפול לידי כפרי בשל.

מה הופתע לגלות במסיבת חגיגת הנצחון, כטוב ליבו של הגנרל ביין, בעת שניסה לברר פרטים שונים עם אותו מפקד ששלח לו את המברק שנשא בחובו את בשורת האיוב - כי לא היו דברים מעולם, הוא לא שלח כלל שום מברק... אכן היו קשיים ונפילות כרגיל בכל מלחמה, אך מכאן עד למברק ייאוש ובקשת כניעה היתה הדרך רחוקה.

עד מהרה התברר כי היה זה תכסיס סודי מצד כוחות האוייב במטרה לשבור את רוחו של המצביא הדגול.

והם כמעט הצליחו, אילמלא תבונתו של אותו יועץ פיקח.

|||

"ניוול המת!" "הרשעים כים נגרש!"

מעצרים באישון ליל, על איזה עוון? על מחאה נגד הרס בית הכנסת, עבור עמידה על משמר טוהר רחובות בתינו, עליהם שילמנו במיטב כספינו...

מה אנו רוצים בס"ה, לחיות כיהודי...

אם היה זה, אנשי השלטון בעצמם. נו, עם רשע מסוג זה כבר הורגלנו ללחום, לספוג, ולעמוד איתן מולו. את זה ספגנו עוד מערש ינקותינו.

אבל לנוכח 'מוסרים' נאלחים המתחזים לאנשים מתוך המחנה, הדרים בתוככי שכונותינו, לזה לא הסכנונו.

וזה מרפה ידיים, ומחליש דעת, ו...מייאש.

וכאן טמונה עצת היצר, יודע הוא כי לא יוכל לנו, יצוקים אנו מחומר מסוג אחר.

וכי במה יאיים עלינו, במכות? במאסר? ב'מי-בואש'? באלות? בסוסים?

הרי כל אלו רק משמחות אותנו...

הן גאוותינו על אחד מראשי קהילות הקודש בעדתינו שזכה להביע את משנתו בהשקפה בין טורי גליונו האחרון,

עם מי היו יושבים נקיי הדעת שבירושלים?!...

הצרופה של עדתינו הק', מה שהזכיר את האסיפה של רבני המפלגות מיד לאחר הבחירות האחרונות לעירייה הצינונית, שם כאמור נידון איך להתנהל בענין הקואליציה. ובהיות ובזמן הקרוב מתוכנן לערוך בחירות לעירייה הצינונית, נראה היה ששוב מדובר באסיפה הכנה לבחירות, איזה מועמד להעדיף, האם את בוגר מכון מנדל או את זה שהקים את הבית ספר לשוטרים בעיר וכדומה.

כמוכן שרבני עדתינו הבינו, שאין מקומם באסיפה פסולה זו, אך מהחשש שלא כל רבני עדתינו יבינו את אשר לפניהם, נשלח יום לפני האסיפה מכתב בהול לכל מורי הצדק דעתנו "שלא להשתתף באסיפה הנ'ל".

כמו"כ פורסמה בחוצות מודעה המסבירה את עמדתם של חברי העדה החרדית אודות האסיפה המתוכננת (ראה מסגרת).

ואכן, בס"ד האסיפה המתמססה לחלוטין, כאשר אליה הגיעו כמניין רבנים בלבד, ביניהם פורץ הגדר הנודע שעיסר עצמו כ"רב" של שכונת המתים "רמת אברהם", אשר מי כמוהו "דואג" בכל נימי לבו ונפשיו "לכל עניני היהדות של העיה"ק בית שמש"...

אמנם בעז"ה מזימתם להשתלט על עניני היהדות בעיר, לא צלחה, אך הדבר מלמד אותנו בני היהדות הנאמנה בכלל והרבנים הגאונים שליט"א בפרט, להיזהר ולהישמר מהבלתי נודע, ורק כאשר נתברר באר היטב שאכן מדובר במאורע (ציבורי) שמשתתפיו משתייכים לערליכע אידן, אפשר להשתתף

בו, כי לא חסרים כאלו העושים כל טעדיק להביא את הרבנים שליט"א לאירועים פסולים או פסולים למחצה, ולאחר מכן לפרסם את התמונות, ו"להוכיח" שהתירו פרושים את הדבר...

וכבר אמרו חז"ל הק' (סנהדרין כג.): "נקיי הדעת שבירושלים לא היו חותמין על השטר אלא אם כן יודעין מי חותם עמהן, ולא היו יושבין בדין אלא אם כן יודעין מי יושב עמהן, ולא היו נכנסין בסעודה אלא אם כן יודעין מי מיסב עמהן"

בדרכה של עדתינו החרדית, בכמה וכמה עניינים, שאחת מהם היא בכל מה שנוגע לבחירות לעירייה הצינונית בעיר, כאשר בכל עידן בחירות מוכרז בשמו בכל רחבי העיר לבחור למועמד מסויים, ולאחר מכן מוכרזת "הכחשה"... כשמשחק זה הפך לרוטינה כבר בכמה וכמה בחירות שהיו בשנים עברו, מה שלא קרה עם שום רב אחר.

אל אחד מגדולי רבני עדתינו שליט"א בעיר בית שמש, הגיע בשבוע פר' יתרו "הזמנה" שכותרתה "ועד רבני העיר" המזמינה אותו "לאסיפה דחופה בענין כל עניני היהדות של העיה"ק בית שמש" האמור להתקיים ביום רביעי כ"א שבט.

שולחי ההזמנה לא טרחו להגיע לבית הרב להזמינו ולהסביר לו על מהות האסיפה, כנהוג מפני כבוד התורה, כי אם הניחוהו בתיבת הדואר שלו, כשהם מוסיפים בתחתית ההזמנה "הזמנה היא אישית, וניתן לכניסה א' בלבד", משל היתה זו מכירת חסד וזולה, אם הקניית זכות למוכ"ז בלבד...

בנייר נוסף שצורף להזמנה נכתב: "תכנית האסיפה - דרשות חיווק בעניני חיווק היהדות שבעיר, ע"י רבני העיר שליט"א עם מספר סעיפים ביניהם "הסברה איך מנהלים ועד רבני העיר עפ"י השו"ע", ובסעיף האחרון: "מעמד בחירה. ע"י בחירה בעיגול בטופס שימסר באסיפה". ולסיום מבהירים ש"האסיפה עוסקת בעניני היהדות, ולא בענינים הפוליטיים כלל".

הרב שמכיר היטב את עסקני היהדות הנאמנה בבית שמש, ומעורה בפעולותיהם הכבירות למען חיווק הדת בעיר והמאבקים לשמירת ציבונה הטהור, פנה לעסקנים לברר מה זה ועל מה זה, אך איש לא ידע לענות לו מי עומד מאחורי האסיפה ומה מסתתר מאחוריה. הדבר עורר פליאה רבתי, כיצד יתכן שהעסקנים המוסרים נפש למען תקנת העיר יום ולילה לא ישבותו מזה עשרות בשנים, כלל אינם יודעים על קיומה.

מה גם שמאז ומעולם, דבר זה הוא מיסודי עדתינו החרדית, שאיננו מחוברים לרבני המפלגות למיניהם, אחרי אשר אין דרכנו דרכם, ולא מחשבותינו מחשבתם. 'התבדלות' מהמחזורים לרשעים, הוא אבן היסוד של העדה החרדית ובאם חלילה יעורער יסוד זה, הדבר מהווה חתייה וסתירת כל הבנין.

נוסף לתימה היתה השורה שתחת הכותרת, בה נכתב ש'ועד רבני העיר' הוא תחת נשיאותו של רב שמוזה שנים רבות, הוכיח בהתנהלותו שאינו צועד

והייתם לי סגולה

ידוע לכל כי "העדה החרדית" נוסדה על מנת להיות "קהילה נפרדת", כפי שסידרה רבותינו מאורי הדורות מרנא החת"ם ותלמידיו הק' וע"א, וכפי שהנהיגו תקיפי קמאי דארעא קדישא בירושלים ובאר"ק וע"א, ומאו ועד היום "העדה החרדית" מתנהלת בראשות רבניה ומנהיגיה ומורי דרכה בעת וברמה, ע"פ דעת תורה של רבותינו הגאונים הצדיקים נבג"מ ומ"מ ילכח"א, הצוערים בדרך הסלולה לנו מרבותינו הגדולים זה שנות דורים, ללא שום שינוי וכלא יזו כל שהוא.

והנה היות נודע כי בעירנו בית שמש ישנם המארגנים - היום יום רביעי כ"ב שבט - "אסיפה" לכוון "ועד רבני העיר", כאשר המארגנים סוברים לתת סמכות ובעלות בידי "ועד" המורכב מכל הסוגים והמינים, ונציגים של כל מיני קהילות וציבורים שונים, אשר יש ודרכיהם גם מנוגדות בתכלית לדרכי קהילות הקודש דעתנו הק', ובכך אורבת סכנה למשטוש התחומין והתערבות פנימית בעניני הנהגות הציבור ועתיד הדורות ח"ו.

כמוכן שכבודם של הרבנים ומנהלי הקהילות - מגוון החוגים והסוגים איש על מחנהו ואיש על דגלו - במקומו מונח, אך את ענייני הנהגת קהילות הקודש דעתנו, איננו מפקידים כערוכה בידי שום "ועד כללי", יהיה מי שיהיה, ולא להם ולנו להתערב בדרכי הנהגה שקיבלנו מאבותינו ורבותינו בדרך ההתבדלות ו"הקהילות הנפרדות" שייסדו קדישי קמאי זיע"א.

ועפ"י דעת תורה שפסקו גדולי רבני עדתנו שליט"א, מכריזים אנו בזה כי לא יהיה שום תוקף לשום מינוי שיעשו באסיפה זו וכל ההחלטות בטלין ומבוטלין מעיקרא ולא יהון חלין כלל וכלל.

אלפי חברי העדה החרדית בעיר בית שמש יצ"ו

שבט תשפ"ד לפ"ק

כך גם נצפה אותו רב, באסיפה שהתקיימה לאחר הבחירות הקודמות לעירייה, יחד עם רבנים מפלגתיים, לטקס עצה בענין הקואליציה העירונית. כן משתתף אותו רב בכל מיני מעמדים הנוגדים את דעת רבותינו זצוק"ל ויבדלחט"א ובמוסדות שתחת משרד החינוך הצינוני.

לאחר בירור קצר, הוברר שלאסיפה זו הוזמנו רבנים מכל החוגים בעיר, כולל כאלו הרחוקים מאד מדרכה

המערכה להגנת

כבוד האדם

יומן מערכה ||| שבט תשפ"ד

למרות שהם מודעים לכך היטב שהם פוגעים בציפור נפשה של היהדות.

מספר אחד מעסקני עדתינו: בשל עסקנות מסויימת היה עלי להגיע להר המנוחות, שם פגשתי באחד מאנשי חברא קדישא של הספרדים, ותוך כדי שיחה עמו, הוא מספר לי שהוא חווה פעמים אין ספור, בהם מגיעים נפטרים לאחר ניתוח באופן מבעית ומזעזע. והוסיף: "אנחנו הספרדים איננו אנשי מלחמה כמוכם, לכן הם עושים אתנו מה שהם רוצים" רח"ל.

ב"ה אשר לא אלמן ישראל, וכאשר מגיעה שמועה על נסיון לניווול נפטר, ישנה התעוררות עצומה בקרב יראי ה', שברגע ששומעים את ה"קוד" - 'ניתוחי מתים', יוצאים המונים להגן על הנפטר במסירות נפש ממש, ואכן בס"ד בזכות המסי"ג, ברוב המקרים עולה ביד היהדות הנאמנה להציל את הנפטר מחילול.

כידוע לכל, בשבועיים האחרונים עברה היהדות החרדית, שני מקרים של נסיונות לנתח נפטרים, שבס"ד לאחר מלחמות אדירות, ובפרט במקרה השני כאשר כל הארץ בערה כמדורת אש אדירה, עקב האכזריות הנוראה וההתעקשות המזוייעה לבתר את גופת הנפטר רח"ל.

<<<

גזירת ניתוחי מתים, שמטרתה לקרר את האמונה בהשארת הנפש הטבוע עמוק בלבו של כל יהודי מאמין, אינה לדאבונינו גזירה חדשה. מיום שקמה המדינה הציונית ועד היום הזה, נאבקה היהדות הנאמנה בגזירה נוראה זו במסירות נפש עצומה, מאבק איתנים עקוב מדם, שבזמנו הקיף את כל רבדי היהדות החרדית, הן בארה"ק והן בחו"ל.

היו תקופות שהמצב היה נורא ואיום עד מאד, כאשר מחזות מבהילות נראו בזה אחר זה, מנפטרים שיצאו מבית המטבחים "אבו כביר" הנודע לשמצה, כך שאחר כל פטירה, תקף את משפחת הנפטר רעדה וחלחלה, מי יודע מה יעלה בגורלו.

באותם הימים, כרתו הפתולוגים איברים מנפטרים, ללא רשות וידיעת משפחת הנפטר, שרק בשעת הלוויה גילו החברא קדישא מחזות מבהילים, עד כדי כך שהתקשו ביותר לערוך טהרה לנפטר.

ברם זכור לטוב הגאון רבי רפאל סאלאווייצ'יק זצוק"ל, שעמד בשעתו בראש המערכה והפעולות הכבירות שנעשו אז בחכמה ובתבונה מרובה, שהיו כולם בהדרכתו ובעצתו, עד שפחד ורעדה אחזה את הרופאים-קצבים ואת ראשי השלטון, והגזירה נחלשה, אם כי לא בוטלה עד היום הזה, כאשר מפעם לפעם, נשמע שוב ושוב על נסיונות לבצע ניתוחי מתים, גם אצל נפטרים ל"ע במשפחות חרדיות,

הצלת נפטרת בת ישראל מניזול וחילול

כמויות של גז פלפל, ואף עצרו 9 מהמוחים, אך ללא הועיל, סערת הרוחות רק הלכה וגברה, כאשר עוד ועוד יהודים מגיעים למקום להצטרף למחאה.

לאחר מספר שעות, יצא מהמתחם אחד מאנשי השלטון שנכח במקום, ואמר למפגינים ש"בגלל ההפגנות שלכם לא ניתחו את הנפטרת", ובס"ד היא הובאה לקבורת ישראל ללא שום בדיקה פולשנית.

יצויין, שלאחר מאמצים כבירים של ועד אסירי ציון, שוחררו כל האסירים שאף דאגו להובילם לביתם עוד לפני כניסת השבת קודש.

ולא יכל לבצע באותה שעה פשע נוסף, והיות והם עובדים רק עד 4 אחה"צ, נדחתה הבדיקה עד למחרת עש"ק.

רבני עדתינו שליט"א, הורו כי החובה לצאת ולהלחם, ואכן בשעה 6:00 בבוקר כאשר השמש עדיין לא מאירה, כבר הגיעו למקום עשרות יראי ה' שהקדימו את הרופא-קצב שאמור היה לבצע את הבדיקה הפולשנית, חלקם אף חדרו פנימה לתוככי המכון המבוצר בגדרות מכל עבר, ובמשך שעות ארוכות נאבקו במסי"ג, כאשר קלגסי המשטרה מכים בהם ללא רחם, ומתיזים עליהם

ירוק לקצבים האכזריים לבצע את זממם, הלה הם "זק"א תל אביב" שבערמה צלצלו לאב הכאוב, כאילו הם מהחברא קדישא של בני ברק, והבהירו לו שע"פ הלכה מותר לבצע את הבדיקה הפולשנית.

האב פנה לרב מסויים שידידו רב לו בהיתרים שונים ומשונים, שאף הוא נתן את הסכמתו לפשע, ומשכך חתם האב על הסכמה, והמשטרה ששמחה על המציאה כמוצא שלל רב, העבירה בצהרי היום את הנפטרת למכון הפתולוגי על מנת לבצע את הבדיקה הפולשנית.

מן השמים רחמו, והרופא-קצב היה עסוק בניחות גופה אחרת,

ביום חמישי פר' בשלח, נודע על בת יחידה להוריה שלא היתה בקו הבריאות ושהתה בבית חולים, לא קמה משנתה ל"ע. המשטרה הציונית הגיעה למקום, והחליטה שהיא מתה מחנק, ואף שלא היה להם שום הוכחה לכך, התעקשו להעביר את הנפטרת למכון הנודע לשמחה "אבו כביר", על מנת לבצע ניתוח לאחר המוות.

מיד עם היוודע הדבר, יצאו המונים להפגנה סוערת ברחובה של עיר למחות על הכוונה המרושעת לנתח.

לדאבונינו, ככל הגזירות, גם כאן נמצאו ה"בכם ומכם" שנתנו אור

הצלת נפטרת בחזר בר מצוה

27 שעות של מאבק איתנים ||| הפגנות סוערות ב-8 ערים בעשרות מוקדים ||| אלימות משטרתית כנסיון נואש לרכא את הסערה ||| שימוש פראי בכל כלי המשחית שבאמתחתם: סוסים (שפצעו אנשיות את אחד מזקני וחשובי עדתינו), בואש, אלות ומעצר 48 מפגינים ||| לכה"פ 3 פצועים פונו לביה"ח ||| סערה אדירה כמוה לא נראתה מזה זמן רב ||| בית המשפח הציוני מורה לנתח ||| מסירות הנפש של אלפי בני היהדות הנאמנה הכריע את הכף ||| פעילות נמרצת של ועד אסירי ציון מסכיב לשעון ||| הטוב והמטיב שניתן לקבורה

שהלה דורש את טובתו, אך לדאבון לב הנסיון הוכיח שאלו ה'חרדים' העובדים בשירות המדינה, הם לפעמים יותר מסוכנים וצריך להיזהר מהם עוד יותר, ומכאן מודעה רבה לאורייתא, שלא ללכת שולל אחר אלו, שלא תמיד דורשים את טובתנו, ודי בזה).

בבית החולים נראה היה שבכוונתם לשחרר את הנפטר לקבורה, אך משטרת בית שמש והעומד בראשה הידועים באהבתם היתירה להרדי העיר, התעקשו כי יש להעביר את הנפטר לאבו כביר לבצע בו ניתוח שלאחר המוות.

המשפחה המסורה עמדה בבית החולים סמוך למתו, כנהוג, כדי לשמור עליו, והפעם תרתי <<<

(בשלב זה נאלצים אנו לנגוע בנקודה כאובה עד מאד. ארגון 'הצלה' כמו שאר ארגונים "חרדיים" הפועלים בהשראת השלטון, התרגלו מרצון ושלא מרצון להיות מסורים לממסד ולחשוב תמיד לפי רוח השלטון ותכתיביו, גם כאשר החובה היהודית והשכל הישר מתווה אחרת, וכך קרה שהם הפיצו שמועות שיש מקום לחשד שהיתה כאן רשלנות, מה שהכפיל ושילש את הטרגדיה הנוראה וגרם להמשך הכל כך מצער ומזעזע, ראשית לבני המשפחה הכאובים והמיוסרים, וגם לרבות לרבות בני היהדות הנאמנה בכל רחבי תבל.

יצויין שהאינסטינקט של כל יהודי חרדי, שכאשר יש לו עסק עם חילוני, הוא נזהר כדבעי, אך כאשר לנגד עיניו ניצב חרדי כמותו, הוא יותר סומך ובוטח

בליל שני כ"ו שבט, נכנס הבחור החשוב חיים שמואל מאיר ווייצהננדלער ע"ה בנו של יבלח"ט הרה"ח ר' דוד ויצהננדלר שליט"א מחשובי חסידי ברסלב - בית שמש, לעול המצוות. איש לא העלה על דעתו, שאלו הם ימיו האחרונים עלי אדמות. יומיים בלבד חלפו כאשר בבוקרו של יום שלישי, נמצא הבחור במיתו ללא רוח חיים ר"ל.

כמובן שמיד הזעיקה המשפחה כוחות הצלה, אך לדאבון לב כבר לא היה מה לעשות. לא מובן מדוע, אך משום מה אנשי הצלה פינו את הבחור הנפטר לביה"ח 'שערי צדק' למרות שברור היה שזה כבר אחרי.

משמע, אך בדרכים ערמומיות הצליחו הרופאים 'לחטוף' את הנפטר באמתלאות שונות בהתחלה כדי להכניסו לקירור ולאחמ"כ עבור בדיקת סיטי אך תוך כדי הבחינו בני המשפחה שכבר העלו את הנפטר על אמבולנס 'השפילה' כדי להסיעו לבית המטבחים הנודע לשמחה "אבו כביר", בני המשפחה החלו לזעוק בזעקות שבר אך הורחקו ע"י הרופאים והשומרים.

מיד כשנודעה השערוריה, החלו לזרום אברכים מבית שמש לכיוון אבו כביר. כמו"כ אברכי כולל סאטמאר ירושלים ששהו באותו זמן במחאה מול קונסול אוקראינה להצלת קברי ישראל באומן (ראה ידיעה נפרדת), לא הרחק ממקום הימצאו של הנפטר, מיד בגמר המחאה הצטרפו אף הם למוחים בשערי המכון הפתולוגי הארוך.

במקביל, החלו הפגנות בירושלים, בית שמש והר יונה, כאשר כל העת מצטרפים עוד ועוד יהודים בעוד ערים שהשמועה הגיעה לאזניהם, ואט אט החלה ארץ הקודש לבעור כמדורת אש במחאות אדירות ובמסירות נפש שמזה זמן רב לא נראה כמותם.

מפקדי המשטרה הציונית, שגמרו אומר לנתח את הנפטר ויהי מה, החליטו לדכא את ההתקוממות ביד קשה, כשהפעם ציידו את השוטרים עם אלות עמם היכו באכזריות נוראית את המוחים שחסמו את הכבישים, אך ראה זה פלא, שלמרות הכאבים העצומים שכל מכת אלה גורמת, הציבור לא נרתע ויחד עם המכות הבעורות בכל חלקי הגוף, נותרו על עמדם ללא זיע.

כשקציני סדום נוכחו שהאלות אינם פועלים, מיהרו להביא למוקדים סוסים (על ארבע) להרתיע את הציבור שרתח ובער באש שלהבת קודש, אך גם זה ללא הועיל. הסוסים השתוללו בפראות חזיתית, בירושלים דרס פרש את הגאון רבי נח ברנדווין שליט"א מראשי קהל אנשי ירושלים מגדולי ומוותיקי המחנכים, שהובהל מיידית לטיפול נמרץ בבית החולים הדסה עין כרם, שם הובחן עם שטף דם במוח ועוד פציעות בכל חלקי גופו, והוגדר כ'פצוע בינוני' (נא להתפלל לרפואתו השלימה של נח בן מאטל, השוהה עדיין בבית"ח וזקוק רבות לתפילות עמך בית ישראל).

כמו"כ הגיעו מכתזיות עם ה'בואש' הנודע, שהפיצו 'ריח ניחוח' בכל המקומות בהם התקיימו מחאות, וכך נודע לכל העוברים ושבים - גם אחרי גמר המחאות - כי עוד רד ישראל עם קל, וכי יהודים מאמינים נאבקו למען האמונה בהשארת הנפש.

כשכל אלו לא הועילו רבות, החלו בסדרת מעצרים בזה אחר זה, כאשר בסך הכל נעצרו

47 עצורים בכל רחבי ארה"ק - ביום שלישי: ירושלים 9 עצורים, בית שמש 9, הר יונה 3, אבו כביר 5, בני ברק 6, קוממיות 2, צפת 3, מלבדם עוד 10 עצורים מכל מוקדי ההפגנות שנזרקו מהניידות בטרם הגיעם לתחנות המשטרה, כשהשוטרים מתבטאים בפניהם בכעס עצור: "לא נעצור אתכם! לא תוכלו לקבל כסף!..."

בלילה שבין יום שלישי לרביעי, עסקני ז'עד אסירי ציון עסוקים היו ערים כל שעות הלילה, בהכנת סוללת עורכי דין, 5 במספר, לטפל בעצורים בכל המוקדים.

יצויין שבערים הגדולות, ירושלים ובית שמש, התקיימו בו זמנית הפגנות במספר מוקדים: ירושלים במשך שעות היום - צומת שמואל הנביא, יחזקאל; מול בנין הפרקליטות רח' עוזי חסון (ליד משרד הפנים); צומת שבטי ישראל, מאה שערים; שערי בית המשפט (בעת הדין). בשעות הלילה - צומת שמגר; צומת בר אילן, שמואל הנביא; ככר זקס, כביש 1. למחרת יום רביעי - צומת יחזקאל, אבינועם ילין; צומת בר אילן, עלי הכהן; ככר זקס, כביש 1. בית שמש - יום ג' צומת נהר הירדן, רבי יהושע; צומת לב הרמה. למחרת יום ד' - צומת לב הרמה; כביש 10; בכניסה לשכונת רמה ד'; צומת לויטס, נהר הירדן.

החידוש בהפגנות הנוכחיות, שהפעם נוספו 2 ערים חדשות: הר יונה וחריש. מה שנותן תקווה גדולה ליהדות החרדית, שפיזור החרדים ברחבי הארץ, ישחק לרעתם של חורשי המזימות, שלא די שבני היהדות הנאמנה העוברים למקומות אלו, יעזבו ח"ו את דרכי אבותיהם, כי אם להיפך הגמור, הם יפיצו את דרך התורה והמסורה למקומות נוספים, עדי נוכה שארה"ק כולה תהיה מיושבת אך ורק ביראים ושלמים.

במוקד בית המטבחים "אבו כביר" לא פסקו המחאות במשך כל 27 השעות של השערוריה. ומפחד שציבור המוחים לא יחדור לתוככי המתחם המגודר היטב, כפי שאירע במקרה הראשון, שכרה המשטרה את שירותיהם של חברה פרטית, שתציב מחסומי לחץ ברחובות מסביב, על מנת לעצור את הציבור שלא יוכל להגיע כלל למקום, אך מול הברען ומסירות נפשם של המוחים, לא הצליחו מחסומי הברזל לעצור בעד סערת הנפש, והמונים הצליחו לחדור פנימה עד לשערי בית המטבחים. גם במשך כל שעות הלילה, הרחובות הסמוכים בערו באש האמונה היוקדת, בזעקות אדירות "שחררו את הנפטר לקבורה!".

בד בבד התקיימו תפילות רבים במקומות

הקדושים, וכן תפילות תשב"ר הטהורים בתלמודי התורה, ותפילות נשים צדקניות שהבקיעו שחקים.

לאחר לילה סוער מול המכון הפתולוגי, החלו שוב הפגנות במוקדים הנ"ל. מפקדי המשטרה הציונית, דימו בנפשם שלאחר מלחמת יום האתמול, הציבור התעייף ולא יהיו עוד הפגנות עכ"פ לא בהיקף עצום שכזה, אך עד מהרה התבדו כאשר הסערה רק הלכה וגברה, ושוב ניסתה המשטרה בכח האגרוף להשתיק את המחאות, אך ללא הועיל, עד כדי כך שבחלק מהמקומות השוטרים העייפים התייאשו, ונעמדו בצד בלי לנקוף אצבע.

לקראת הצהריים, אמור היה להתקיים דיון בבג"צ הציוני, שם יכריעו ערלי הלב באם לבתר ח"ו את הנפטר אם לא, אך בס"ד נפל פחד היהודים על מפקדי המשטרה הציונית, וקרוב לשעה 1:00 בצהריים, דקות ספורות לפני שהדיון אמור היה להתחיל, משכו את העתירה והודיעו על שחרור הנפטר לקבורה.

הידיעה פרשה לה כנפיים בין רגע, ובכל מוקדי ההפגנות, פרצו המוחים בריקודים סוערים 'חסדי ה' כי לא תמנו', 'עוצו עצה ותופר' ועוד. היתה זו שמחה המהולה בצער רב, מחד השמחה שסוף סוף אחרי ההתעללות המחפירה בנפטר הגיעה הישועה וניתן יהיה לקבורו כדת ישראל, ומאידך הצער הנורא של המשפחה החשובה שאיבדה באופן כה טראגי את בנם יקירם, עלם חמודות שזה עתה נכנס בעול המצוות, ה' ירפא שברם וינחם אבלותם.

בשיחה פתוחה של מפקד המשטרה הציונית עם עו"ד שאמור היה לטפל בעתירה, התבטא בגילוי לב, שאילו ידע שהציבור יתקומם באופן כה נחרץ, לא היה מתחיל עם כל הסיפור (מה ששולח לנו מסר מאד מאד ברור...).

ואכן בשעה 3:00 שוחרר הנפטר ממלעות הפתולוגים הארוכים, ובסביבות השעה 4:00 החלה הלוויה בבית הלוויות שמגר לבני המשפחה, ומשם ליווהו מאות לעבר ככר השבת שם המתינו אלפים, רבים מהם שמסרו נפשם למען כבוד הנפטר.

במקום נערכו הספדים מרטיטי לב, כאשר ראשון המספידים היה הגאון רבי דוד הוכברגר שליט"א מראשי ישיבת כנסת אליהו.

אחריו הספיד דוד הנפטר הרה"ח ר' שלמה יהודה וייצהנדלר שליט"א שהחל לקונן בקול בוכים על אחיינו הבחור הצדיק, בדבריו ביקש להודות בשם המשפחה לכל העסקנים והאברכים שמסרו נפשם בהפגנות למען כבוד המת, על אף שרוב המוחים כלל לא הכירו את

האתמול, ולמרות ידיעה זו, נמצאו גורמים ידועים מתוככי המחנה שהתחרו ביניהם מי יצליח טוב יותר לסייע למשטרה להביא את בני המשפחה לחקירות מתישות. ואכן אחד מהם הצליח להביא את אחד מבני המשפחה, שהתענה בשעות המאוחרות של הלילה בחקירה שתי וערב, שלא די שלא הועיל מאומה, כי אם גרם לכך שגם לאחר שחרור הנפטר לקבורה, הודיעה המשטרה שהיא תמשיך בחקירת המקרה.

כמו"כ היו צרי עין, שניסו בכל מחיר ממש עד לרגע האחרון למנוע את הגעת מסע הליווי לכרך השבת, בתאונות משונות של סיכון הציבור וכדומה, ואף ניסו לשכנע את הרבנים לעמוד לצידם, שלא צלח, ועוד אינם בושים להתעטר בתואר "עסקני העדה החרדית".

כולנו תקוה שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולינו, אך על הציבור לדעת על כל צרה שלא תבוא, לפנות לעסקנים המסורים הוותיקים, ולא להסחף אחרי משאות שוא ומדוחים.

התחזקנו", ואף הפליא מאוד והעלה על נס את אלו שמסרו נפשם ומחו למען כבוד המת.

בתום ההספדים הנרגשים, יצא הציבור הענק רגלית לעבר הר המנוחות שם נטמן. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

לאחר סתימת הגולל, דאגו העסקנים למערך הסעות הן לירושלים והן לבית שמש.

בכך הסתיים פרק הירואי נוסף, בתולדות מאבקי היהדות הנאמנה בארה"ק, כשהפעם נרשם שיא של מסירות נפש והתגייסות המונית כפי שלא נראה מזה זמן רב.

בשולי הדברים. יצויין כי לאחר מכן נודע שמיד כאשר הובא הנפטר למכון הפתולוגי, זיהו ללא בדיקה כלל, זיהום בגוף הנפטר. ידיעה זו הגיעה לעסקנים בשעות הלילה, וכבר היה ברור שאין שום סיבה לנתחו לולא העקשנות המרושעת והאכזרית של המשטרה שאף הציגה מסמכים שקריים בבית המשפט הצינוני ביום

הנפטר, ולכל העסקנים שדאגו ללוויה מכובדת רבת משתתפים.

כן הספיד דוד הנפטר המשפיע הגה"ח רבי שמעון צבי שפירא שליט"א, שאמר בין היתר: "יש היום הרבה שצועקים אהבת ישראל! זאת אהבת ישראל האמיתית, מאות שלא הכירו כלל את הנפטר יצאו לקבל מכות, הרבה מהם ניזוקו בגוף ובממון, אך עשו זאת למען יהודי אחר. זהו אהבת ישראל אמיתית, וזהו קידוש שם שמיים! וזה כנראה היה תפקידו בעולם, לזכות אותנו באהבת ישראל ובקידוש שם שמיים, ובוודאי שזה יהיה המתקה על כלל ישראל.

את ההספד המרכזי נשא הגאון הגדול רבי יהושע דוד טורצ'ין שליט"א, מנהיג קהילות הפרושים, שזעק בכאב לב על כך ש"הרשעים רצו שאנו נאבד את האמונה בקל חי, ורק בגלל זה הם נלחמו בכל כוחם לנבל את המת, ושלא לאשר את קבורת הנפטר בכבוד הראוי", "הם רצו לעקור לנו את האמונה, אבל אנחנו רק

טיפול משטרת יום ג' בית שמש

ההפגנה יום ג' רמה ב' בית שמש

ההפגנה יום ג' רח' יחזקאל ירושלים

טיפול משטרת יום ג' ירושלים

ההפגנה יום ג' רח' יחזקאל ירושלים

ההפגנה יום ג' הר יונה

זקנים ונשואי פנים

הרה"ח ר' נח ברנדווין שליט"א לרפו"ש רגעים לפני רמיסתו

ההפגנה יום ג' בערב ירושלים

הרה"ג ר' נח ברנדווין שליט"א לרפו"ש רגע אחרי הדריסה מושב על הכביש והסוס בורח

פני לא הסתרתי...

ההפגנה יום ג' רח' שבטי ישראל ירושלים

מסע הלוויה בכיכר השבת

מעמד הלוויה בכיכר השבת

הגה"ח ר' שמואל משה קרמר שליט"א
במסע הלוויה בכיכר השבת
(צילום יוחנן לוסטיג)

הקבורה (צילום יוחנן לוסטיג)

היכי דמי מסירות נפש

הגאוון האדיר ר' יהושע דוד טורצ'ין שליט"א
במסע הלוויה בכיכר השבת

העזרה
במסע הלוויה

לחצטרפות למניינים: 02.5829.567 • לחצטרפות למניינים: 02.5829.567 • ביטויים רשמיים

לבקשת העסקנים ונציגי קהלות הקודש
בעקבות הפסקת הפעילות לטובת המאבקים הכבידים
למען כבוד המת!

**מוסיפים
ימי הצטרפות**

לחזקה השופר של מערות הקודש
למען כבוד שמים!

לטעו כבוד שמים!

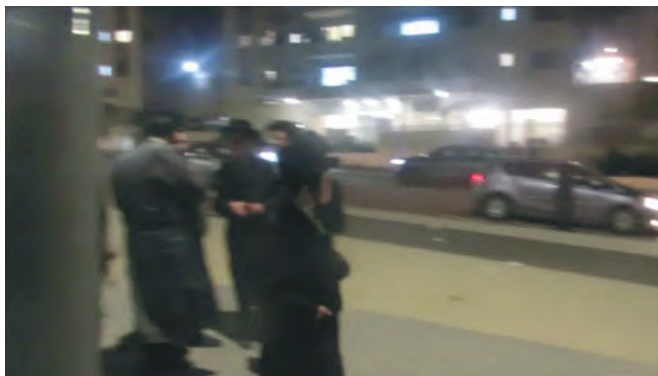
02.5829.567 טרם הצטרפת?
פנה עוד נכשיו לנציגים
בקהלות הקודש או חייג:

יום חמישי - פרשת תרומה - ו' אדר א' הבעל"ט

חרדי בית שמש נאבקים על צביון העיר ועתיד צאצאיהם

אותו מוסר שפל, מדמה בנפשו שהוא ינהל את העיר ויכתיב לעשרות אלפי תושביה החרדים לדבר ה', כיצד להתנהל, וממאן להבין שהוא לא הראשון שדימה בנפשו למחוק את החרדים מהמפה, ובודאי את אנשי הישוב הישן בני העדה החרדית. מומלץ לו להתחקות על סופם של כל רודפי היהדות, מפרעה שישב על כסאו ועד למתאבד הנודע לשמצה, כולם כולם, ללא יוצא מן הכלל, נעלמו כלא היו, ואילו היהדות החרדית נותרה על עמדה, צומחת ופורחת לשם ולתפארת, ונתקיים בה "כל כלי יוצר עליך לא יצלח".

אנשי הישוב הישן, מלומדי מכות הם, מערכות קשות וכבידות עברו עליהם ועל אבותיהם, אך הם מעולם לא נכנעו.

את מוסרי הנפש למשטרה, שמגיעה לעוצרם באישון ליל, כשבשבוע שעבר שברה שיאים, כשהיא חוטפת אברך יקר מביתו לפנות בוקר כאשר הקור שורר בחוץ, בלי לאפשר לו ללבוש נעלים ואף לא אנפלאות, כשכל "עווננו" שהשתתף במחאה על הריסת בתי כנסיות ברמה ד' 4.

בראש חברות בריונים אלו, עומד ברנש

בשבועות האחרונים, מתנהל מאבק איתנים בין כח הקדושה וכח הסט"א, לאיזה כיוון ינווטו השכונות החדשות דוגמת רמה ד' ורמה ה' בעיר בית שמש.

ישנה קבוצת שבבניקים אלימה, שמנסה בכל הכח לרדוף את הערליכע אידן תושבי שכונות אלו, להפריע לכל התפתחות דקדושה, אם זה הקמת בתי כנסיות, הפעלת גנרטור של שבת, צופרי השבת, בעיר תמונות תועבה וסמלי כפירה, עמידה על משמר קדושת השכונה בסופרים, ואפילו מתקני מים לרווחת הציבור בסמוך לתחנות אוטובוסים, שמאות יהודים נהנים מהם בפרט בימים החמים, בעמדם תחת שמש קודחת ממתנים להגעתו של האוטובוס.

כל דבר שיש בו ריח של יהדות, ממחרים ריקים ופוחזים אלו להגיע עם מכוניותיהם, ומיד מפלים מכותיהם ביראי ה' כאחרוני שונאי ישראל. הללו אינם מסתפקים בכך, ודואגים למסור

"צדקתו עומדת לעד – קרנו תרום בכבוד..."

החלוקה הגדולה של "קרן הצלה" של 3 מיליון \$ ל-207 מוסדות על טהרת הקודש

אשרי עין ראתה אלה.

הם יצוקים מחומר אחר ממה שאותו מוסר נאלח וחבריו מכירים, המאבק שלהם הוא "לתאוה יבקש נפרד" (משלי יח, א) ופירש"י: "מי שהוא נפרד מהקב"ה, שלא לשמור מצותיו לתאות לבו ויצרו הרע הוא רודף", וכאשר אין הם משיגים חצי תאוותם, מתאדים הם ברוח. ואילו מאבקם הבלתי מתפשר של בני עדתינו, הוא אינו לכבודם כי אם לכבוד שמים, ועל כך מוכנים ומזומנים הם למסור נפש, כפי שעשו אבותיהם ואבות אבותיהם בכל הדורות והזמנים, ונצח ישראל לא יכזב ולא ישקר לעד!

שמוציא לאור עלון שכולו השמצות, הלשנות ומסירות על חרדי בית שמש, כשהוא קורא לשלטונות ללא הרף "לטפל בקיצונים בכל חומר", ואכן המשטרה הפכה לעושת דברו של אותו ברנש, וכל מי שאינו מוצא חן בעיניו הוא מעביר את שמו למשטרה, שעומדת לשירותו ומביאה כוחות גדולים לבצע מעצרים על ימין ועל שמאל.

כפי שנודע, הלה עובד בתיאום מלא עם ראשת העיר, שאף היא כל מעיינה לדחוק את רגלי החרדים שלהוותה ממלאים את בית שמש ומאיימים על קיומם של שכונות חילוניות חדשות שהיא חלמה להקים.

**עצרת בקשת תחנונים מול שגרירות
אוקראינה להפסקת חיטוטי שכני בבית
החיים באומן ע"י חו"ר כולל סאטמאר
ירושלם יום שלישי כ"ז שבט**

איך יערב לנו?!

**כאשר עצמות קדושי אומן, נטחנים
ונחטמים יום יום ע"י פושעי ישראל,
בחסות והסכמת השלטון האוקראיני.**

האיך נוכל להמשיך בסדר היום, כאשר בית החיים העתיק בעיר אומן
נמצא בסכנת כליה ח"ו, ויום יום ממשיכים לחכור בעמקי ביה"ח רח"ל,
תוך כדי כגיעה אנושה בקדושים אשר בארץ המה

נצא כולנו חברי זרנני הכולל שליט"א

מחר

יום שלישי לסדר חשפטים

בשעה **11:00** לפנה"צ

לזעוק זעקה גדולה ומורה מול הקונסול של
מדינת אוקראינה, לבקש ולהתחנן בפניהם
שיעצרו מיד את החורבן וההרס!

הועד המסדר

שלום אסיריך:

**כי לא ינוח שבט הרשע
– על גורל הצדיקים**

בהמשך למערכה על שמירת צביון שכונת רמת בית שמש ד', התקיימה ביום א' משפטים מחאת זעם מול ביתו של המוסר השפל שבאשמתו נהרסו בתי הכנסת בשכונה, ועוד. במהלך המחאה נעצר אברך יקר, שמשטרת ב"ש ניסתה לטפול עליו עליות רשע, והאריכו את מאסרו לימים מספר. אחרי השתדלות מרובה של "ועד אסירי ציון" שוחרר האברך ביום ד' בצהרו של יום בעיצומה של הגעת הבשורה על שחרור המת מטלפי הרשעים.*

נסיון הרשעים שנכשל

ביום רביעי גם הגיעה הבשורה המרנינה, כי הבה"ח נפלי טוביץ הי"ו שכזכור נאסר בעלילות שוא, ונשפט למאסר של שנה, והפרקליטות לא הסתפקה בכך, אלא הגישה תביעה להוסיף עוד חמישים יום למאסרו.

הלא תשאלו

כמפורסם התגוללו הרשעים לדכא את רוחו של הרב ר' ישראל אשר ראטמאן שליט"א אחרי המאסר הנפשע על עמידתו על משמר קברי ישראל, ותבעו להאריך את מאסרו למשך שלשה חודשים. אך בחסדי שמים אחרי השתדלות "ועד אסירי ציון" הפחיתו ששה שבועות ממאסרו, ובעז"ה עתיד להשתחרר ביום ג' אד"ב הבעל"ט, כאשר כולנו בקרוב.

עם סגירת הגליון:

"הרשעים כים נגרש..."

עם סגירת הגליון מגיעה הידיעה המחרידה על פטירת בחור צעיר בעיר חריש, והרשעים שוב זוממים להניח ידיהם על הנפטר בנסיון לנוולו היל"ת. הציבור נחליץ חושים למלחמה מחיל אל חיל.

אל תראו ואל תערצו, כי ה' עמכם...

בתוך קהל ועדה ||| מכתבים שנתקבלו במערכת

מערכת נכבדה שלום רב.

הריני מהדר תמיד אחרי הבטאון הנכבד שלכם.

אני מוצא בו השקפה טהורה מקורית כמו שקבלנו מאבותינו אבות אבותינו מאז ומעולם. כה לחי.

דבר אחד מפריעי לי מאוד.

ואמרת אי עיר לכם אולי יעשו דברי פירות.

בכותרת העמוד הראשי והראשון מופיע בצד שמאל ציור של המבנה נקרא "מגדל דוד".

ובכן רצוני להודיעכם כי אין כל הוכחה לקשר בינו ובין דהמע"ה. ואין זה אלא מצודה שנבנתה על ידי מוצא ישראל ממסעי הצלב ימ"ש על חורבות מגדל עתיק (אשר לפי דברי החוקרים הוא שריד למגדל שבנה המלך הורדוס, כמובן שאין זה ברור אלא השערה בעלמא כדרך החוקרים).

אולם מה שמפריעי לי הוא שאתם מדפיסים את צריח המגדל, שנבנה על ידי ישמעאלים, והוא נקרא בערבית "מינארעס" והוא צריח שבתוכו מדרגות בעיגול שעליו עולה המואזין שלהם לקרוא להם חמש פעמים ביום לתיפלה. הקרוי בלשונם "אד'אן". וזה המקום השישמעאלי צועק משם 'אללה אכבאר' וכו'.

ואני תימה תימה אקרא. האיך הפכתם צריח של הישמעאלים לסמל הבבאון שלכם? ללימוד זכות עליכם וודאי זה בא מחסרון ידיעה.

לא חסרים ציורים לסמלים של ירושלים. לדוגמא, הבטאון הוותיק של "דאס אידישע ליכט" היה משתמש בתמונה של בית הכנסת ה'חורבה' ותפארת ישראל בעיר העתיקה, אפשר "שערי רחמים" בכותל המזרח, ויש עוד ועוד.

ברכה עלו והצליחו

צ. ה. ג. בית שמש

תשובת המערכת:

הגם שלכאורה אין בכך כל בעיה הלכתית או השקפתית, אחרי אשר כידוע הבית תיפלה של הישמעאלים אינו בית ע"ז (כשל הנוצרים) ואף מותר להכנס לשם, כי אין שם כל צורה, אך צודקים דברך שמן הראוי לעטר בסממן יהודי מובהק, ואכן החל מגילוי זה שינינו את הסמל. וישר כחך על ההערה.

לכבוד מערכת "חומת עדתינו" הנכבדה העומדים בשער על משמר קדשי ישראל, הע"י.

ראינו זה עתה בפרוץ המערכה העקובה מדם על משמר כבוד המת מניולו.

כמה דם נשפך, כמה מכות, כמה מאסרים, כמה אשדות שפך מי בואש, אלות, פרשים, מה לא. והציבור, בער כולו ככבשן אש, דבר לא היוזו, עמד איתן וספג הכל, למען כבוד שמו יתברך, ולמען כבוד מתי ישראל, אשר מאז ומעולם ידעו כולם, אבותינו סיפרו לנו, וזכרנו ימים מקדם משנות ילדותנו כי בעבורו מוסרים נפש.

ולזאת רציתי להעיר מאחר שיש מי שבא להשכיחו.

כי אליבא דאמת, שלהבת אש קודש זו שראינו זה עתה שאחזה בכל רחבי אר"ק, אף אצל חוגים שאינם נמנים ממש על אלו היוצאים תמיד בגופם למלחמת מצוה - תבערה כזו היתה אוחזת תמיד עד לפני עשור, כל אימת שנשמע על חיטוטי שכבי בכל מקום שהוא.

לרבים מאתנו זכורה המערכה הקשה בממלא'א' עת נשמע על התחלת החפירות בפנות בוקרו של יום עשרה בטבת דשנת תשנ"ג, היתה כל הגולה כמדורת אש, לא פחות ממה שראינו עתה

בעת ניול המת.

וכן בהמשך אותם הימים סביב חיטוטי שכבי בשכונת "הגבעה הצרפתית" אשר במעמד העצרת האדירה התקבצו שם מכל גווי הקשת של ציבורי היהדות החרדית אף אלו שרחוקים מאוד מהשקפת עולמה של עדתינו החרדית. וכך היו גם אז המחאות בחוצות ברוח זו.

כך היתה המערכה בבית"ק ביפו באותו עשור, כך בהמשך השנים בעכו, בכביש 6, וכן במערכה השניה ביפו בשנת תש"ע, וכו' וכו', שתקצר היריעה מהכיל.

ובאמת הדברים פשוטים, כי באמת אין הבדל ממשי בעצם מעשה ניול המת, כי אם בהפרש השנים מאז שהמת נפטר...

(אולי יש הבדל במעלת הנפטר, שכלל שעוברים השנים, נפשו מוזככת יותר, וכמאמרו של הגאון מבריסק זצוק"ל, או כמדומה בשם הגר"א ז"ע כי מעלת אדם פשוט שמימי בית ראשון, גבוהה מצדיקים שחי בדורות האחרונים, ואכהמ"ל בזה)

ואם כן, אותה תבערה ואתה שלהבת קודש היתה אמורה להתלקח בכל פעם שהיתה מגיעה קריאת הצלה על חיטוטי שכבי, אלמלא הגיעו מקררים למיניהם וכיבו את יקוד האש בלב רבים מבני ישראל...

אבוי ואללוי!

יתן ה' שלא נשמע עוד שוד ושבר בכל גבול בית ישראל, וילמדו תועים בינה.

ובד בבד נישא תפילה, שאש קודש זו, לא תכבה ולא תדעך ח"ו ע"י מהרסים ומכבי אש כאלו ואחרים, אלא אדרבא, תבערת האש תאחוז בכל הקצוות, ותעלה עמה באש אף את לבביהם של אלו שהנחלים נגד הגזירות האחרות עוממות אצלם, עד שנוכה ליום בו יקויים מאחז"ל על הפסוק בפרשת השבוע "כי תצא אש ומצאה קוצים, תצא מעצמה, שלם ישלם המבעיר את הבערה, אמר הקדוש ברוך הוא עלי לשלם את הבערה שהבערת, אני הצייתי אש בציון שנאמר ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה, ואני עתיד לבנותה באש שנאמר ואני אהיה לה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה" (ב"ק ס:).

פ. ו.

|||

לכבוד מערכת גליון "חומת עדתינו" הע"י

הנני להוסיף על מה שהבאתם בשם פאה"ד הגה"צ הר"ם שכטער שליט"א שנגד עמלק שנלחם עם השי"ת אנו צריכים להילחם, ועל המצרים שבאו להילחם עם בני ישראל נאמר ה' ילחם לכם ואתם תחרישון".

הנני להוסיף מה ששמעתי בשם הרה"ג לוחם מלחמות ה' הרב ר' אברהם אלי' מייזעס זצוקללה"ה, ששכשהיה בשבי הקומוניסטים פעם כשנחקר על ידם תוך עינויים קשים והחרשי, ולפתע התחיל החוקר שהיה מורע ישראל לחרף ולגדף את שם ה', והרה"ג התחיל לועוק ולמחות בקולות וצעקות שבר.

שאלו החוקר, "אינני מבין? עד עכשיו ראיתי שהחרשת, מה לך כי נזעקת?

ענה לו הצדיק במתק לשונו: דוד המלך אומר בתהילים (יח,): "בצר לי אקרא ה', ואל אלקי אשוע...". ופירש את דברי הפסוק כך: "בצר לי - אקרא ה'", כל זמן שאתה מצער אותי בפרטיות, וצר לי - אזי אקרא ה' שיושיע ויציל אותי. אבל, "ואל אלקי" - כשאתה פוגע בה' ומחרף את ה', אזי - "אשוע" אצעק בקול גדול, ולא אתן לך לחרף את ה'. ודפ"ח.

בתודה ובברכה

ש. הלוי ים

ארגוני ההצלה מגזירת הגיוס

יד להושיע
02.970.1060

בנות מלך
*6593

מרכז הצלה
1800.220.224

הצלה לאחים
02.50.2323.1

קווי המערכה

קול זעקה
0723.70.9999

קול האמונה
02.3722.191

ועד אסירי ציון
02.9.40.30.20